

Wypisów VITE robiono!

Kopie
ze Kędwo
3145/WSK

++

PAWLIK Emilie

**AK
Kraków**

ps. "Mente"

| 1897 - 1963 |

3174/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — PAULIK Emilie .....

3174 | WSK

I. Materiały dokumentacyjne

- I/1 – relacja właściwa ✓ K. 10, s. 10
- I/2 – dokumenty (sensu stricto) dot. osoby relatora ✓ K. 2, s. 2
- I/3 – inne materiały dokumentacyjne dot. osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓ K. 8, s. 8

III. Inne materiały (zebrane przez „relatora”):

- III/1 – dot. rodziny relatora —
- III/2 – dot. ogólnie okresu sprzed 1939 r. —
- III/3 – dot. ogólnie okresu okupacji (1939–1945) —
- III/4 – dot. ogólnie okresu po 1945 r. —
- III/5 – inne... —

IV. Korespondencja ✓ K. 1, s. 1.

V. Wypisy ze źródeł [tzw.: „nazwiskowe karty informacyjne”] ✓ 7

VI. Fotografie ✓

I/1. Relacja wtaśuda

- Relacja Emilii Pasalik, napisana 18 lipca 2002r. przez Marię Kędrową. Oryginał i kopia. Na obu egzemplarzach oryginalny podpis autorki. K. 10, s. 1-12

- 1 -

I

1. Pawlik Emilia

1a „Marta”

2. ur. 15. 3. 1897 w Pobiedrze [Pobiedr] pow. Wadowice

3. ojciec: Franciszek Pawlik (1836 – 1907) zam. w Pobiedrze a po śmierci żony w Krakowie, wieśniak, oficjalista dworski w Paszkówce.

matka: Antonina ze Studnickich (1856 - ?) zam. w Pobiedrze, wieśniaczka

4. relację składa Maria z Pawlik-Dobrowolskich Kędrowa [Kędra], pseudonim „Jaskółka”, zam. ul. „, 31-511 Kraków, tel. „, bratanica „Marty

II, IV, IX

Ponieważ „Marta” nie czuła potrzeby mówienia o sobie, nie wiem prawie nic o jej latach dzieciennych i młodzieńczych. Osierocona bardzo wczesnie przez matkę, a w wieku 10 lat przez ojca, była pod opieką starszej siostry Henryki Pawlik, która ją umieściła na pensji sióstr augustianek w Krakowie. Z zachowanego listu od starszej siostry Natalii Bigajskiej z czerwca 1916 wynika, że pracowała wtedy jako kasjerka na dworcu kolejowym w Krakowie. Ok. 1921-22 zaczęła pracować w Banku Dyskontowym Warszawskim – oddz. w Krakowie w Rynku Głównym i pracowała tam do roku 1945 (?), do jego likwidacji. Po 1945 r. pracowała w bankach przy ul. Pijarskiej, Szpitalnej, a w końcu w „Społem” przy pl. Matejki. W okresie międzywojennym nie należała do organizacji przysposabiających do udziału w wojnie. Mieszkała w tym okresie najpierw w samodzielnym mieszkanku przy ul. Ruskiej 2 (obecnie Plac Inwalidów), potem przy ul. Karmelickiej i w końcu zamieszkała z siostrą Henryką w jej mieszkaniu przy Placu na Groblach 16/11, gdzie mieszkała do śmierci.

Od może 1948 r. zaczęła poważnie chorować, przeszła ciężką operację, po której krótko jeszcze pracowała i w roku 1957 lub 1958 przeszła na rentę inwalidzką III grupy, żyjąc do uzyskania emerytury w bardzo troskliwie ukrywanej skrajnej nędzy, ale zawsze starannie ubrana, elegancka w zachowaniu, nieugięta, „kobieta z klasą”, jak ją nazwała nawet niechętna mi krewna mojego męża.

Całe życie odznaczała się niepospolitymi zaletami umysłu i serca, bogatym życiem uczuciowym, ale niezłomnym charakterem. Stale się kimś opiekowała, pomagała w różny sposób. Wierna w przyjaźni i miłości rodzinnej – nasz rodzinny współwychowawca. „arbiter elegantiae” a przede wszystkim arbiter sumień. Gorąca patriotka, miała też znaczny – obok naszych rodziców – wpływ na kształtowanie się naszych postaw patriotycznych: budziła w nas uczucie dumy narodowej, szacunek dla wielkich Polaków w naszej historii, przywiązanie do pamiątek

narodowych (ukochany Wawel), przypominała rocznice i święta narodowe – brała zawsze gorący udział w ich obchodach, wszczeptała w serca gorącą miłość do ojczyzny (zał. 1b, 1a).

Wiecznie głodna intelektualnie, dużo czytała i systematycznie sama się kształciła, chyba do ostatnich dni życia, w zakresie nauk humanistycznych. Z upodobaniem i często chodziła do teatru, na koncerty filharmoniczne, na wystawy sztuk pięknych... Wielką radością było dla niej uczestniczenie w pracach zespołu opracowującego bibliografię „Echa Muzycznego i Teatralnego” 1877 - 1907 pod kierunkiem doc. dr Włodzimierza Poźniaka z Muzykologii UJ w latach 1950-1960 (zał. 2b, 2a).

Przez wszystkich znających ją była poważana i kochana. Z wielką radością usłyszałam niedawno od jednej z łączniczek „Żelbetu” – „Iskry” (Wanda Zimmermann-Pawikowa) – zdanie „Myśmy (mowa o zespole łączniczek „Żelbetu”) ją uwielbiały” (zał. 3).

Umarła prawie nagle 16. 11. 1969 w szpitalu w Krakowie na zawał serca, zabrana karetką pogotowia (zanim ktoś z rodziny zdążył przyjść do szpitala), nadszarpnawszy swe siły przez czuwanie nocami przy swojej umierającej koleżance. Niedługo przed śmiercią mówiła, że chciałaby być pochowana jako oficer AK. To był jedyny raz, kiedy słyszałam ją mówiącą o jakimś przywiązaniu do splendoru – tak wysoce ceniła sobie stopień oficera polskiego, który dostała przy ujawnieniu. Rzadko i niewiele mówiła o AK, ale czuło się, że na tej pracy, na tym okresie ześrodkowało się całe jej życie.

Przepasałam jej trumnę na ukos szarfą biało-czerwoną i położyłam na niej furazerkę – symbol partyzantki – zamiast, niestety, oficerskiej rogatywki, ze względu na bezpieczeństwo.

Leży na cmentarzu Rakowickim w Krakowie w grobie LXXV - 27 - 9 razem ze swoim bratem Ludwikiem.

V

1. Wstąpiła do konspiracji prawdopodobnie w lutym 1940, wciągnięta przez brata „Jeża”, który jako komendant obwodu Bochnia w SZP-ZWZ jeździł w tym czasie do inspektoratu SZP w Krakowie, do „Tygrysa” – Stanisława Nowaka.
2. Zaprzysiężona prawdopodobnie wtedy (luty 1940) przez „Tygrysa”.
3. Dokument z 11. 11. 1944 (zał. 4) mówi o jej funkcji „główniej łączniczki »Żelbetu« na przestrzeni lat pięciu”. Dokument ujawnienia się z wiosny 1945 r. (zał. 5) podaje zaś jako funkcję „kier. łączności wewnętrznej, kolp. pras., komendantka WSK zgrup. »Żelbet«”.

Tu dodam informację od „Nawary”. AK w Krakowie podzielona była na 4 odcinki, te z kolei na 4 pododcinki. Nas interesuje odcinek Paw, czyli późniejszy Beton, który był podzielony na: I Cement, II Żelbet, III Żwir, IV Skąła. W ramach przekształceń najpierw „Żwir” i „Skąła” utworzyły „Basztę” a na jesieni 1944 „Baszta” scalona została z „Żelbetem”, którym już wtedy dowodził „Kordian”.

Przełożonymi „Marty” w późniejszym okresie byli „Ścigaj” czyli „Kornel” a potem „Kordian” czyli „Ryś” czyli „Zaremba” czyli „Zbigniew” (nazwisko przed wojną Dominik Ździebło, po wojnie Zbigniew Danowski).

Z łączniczek mających kontakt z „Martą” znałam „Korę” – Marię Wronową „Kozaczka” – Aleksandrę Rajcę, „Iskrę” – Wandę Zimmermann-Pawikową „Nutę” – Danutę Myczkowską-Gridil, „Polankę” – Zofię Kobylecką „Irenę” – Akwilinę Gawlik, „Ślązaczkę” – Jadwigę Desage; z podpisu na laurce (zał. 3) wiem o „Góralce”, której nie znałam; „Wiktoria” – Jadwigę Mazurską; od koleżanki ze studiów Marii Trąbki-Rydłowej dowiedziałam się, że i ona była w „Żelbecie” pod pseudonimem „Maja” i „Jagienka” a także jej koleżanka „Baśka” – Teresa Glazer.

Po scaleniu „Baszty” z „Żelbetem” doszły łączniczki z „Baszty”, z którymi „Marta” musiała mieć kontakty. Ja znałam tylko trzy z nich: „Itr” – Zofię Karaś-Artymowską „Mątwę” – Helenę Turek-Ślesińską i „Nemę” – Jadwigę Turek-Szuskiewiczową („Nema” opowiadała mi o swoich kontaktach z „Martą”). Ja też byłam łączniczką „Baszty” czyli potem „Żelbetu”: „Jaskółka” – Maria Kędrowa z d. Pawlik-Dobrowolska. Tyle zdołałam sobie przypomnieć i zebrać.

4. Opiszę jedną z akcji, w której brała udział „Marta”, a której byłam świadkiem. W pewnym miejscu „Baszta” miała zdeponowaną większą ilość granatów. Niespodziewanie właściciele tego miejsca nakazali natychmiastowe ich usunięcie (lato 1943). Granaty były zapakowane w pudełkach jakby na buty. Był trudny moment – gdzie i jak je przewieźć? „Marta” zdecydowała, iż część z nich weźmie do sejfu banku, w którym pracowała w Rynku Głównym. Przyjechała po nie dorożką, do której prędko ładowaliśmy „pudełka z butami”, ile się dało, pod pułap nastawionej budy, co dziwnie i podejrzanie wyglądało w pogodny letni dzień. Za siedzącą na brzeżku odjeżdżającą „Martą” zrobił mój ojciec znak krzyża. Transport się udał.

O zupełnie innej „akcji”, w której brałam udział, chciałabym tu napisać. Może już w 1944 r. ktoś z naszych zorganizował konspiracyjny wieczorek artystyczny. Było 20-30 osób z „Żelbetu” albo głównie z „Żelbetu”, była więc też „Marta”. Oleńka-„Kozaczek”, która miała piękny i kształcony głos, śpiewała przy akompaniamencie „Nuty” – Danuty Myczkowskiej-Gridil, a Wojciech Żukrowski i Tadeusz Kwiatkowski, literaci, recytowali swoje utwory, Wojciech Żukrowski ze swego zbioru opowiadań wydanego później p.t. „Z kraju milczenia”. Oczywiście zakonspirowany wieczorek miał miejsce w mieszkaniu prywatnym (może przy ulicy Bonerowskiej?).

„Marta” odznaczona została po raz pierwszy jeszcze w czasie okupacji konspiracyjnie w jej mieszkaniu 11. 11. 1944. Było bardzo uroczyście, przy udziale kilku osób z AK – pamiętam „Kordiana” i „Jeża” (ja też byłam). Otrzymała wtedy Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami (zał. 4).

Drugi raz przy ujawnieniu na wiosnę 1945 otrzymała:

Krzyż Walecznych po raz pierwszy
Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami
Złoty Krzyż Zasługi z Mieczami

(zał. 5)

3/1/4

5. Nie była aresztowana.

6. Członkowie rodziny w konspiracji:

- a) brat, Leonard Pawlik-Dobrowolski, w konspiracji od października 1939 r.: SZP-ZWZ-AK Bochnia (komendant obwodu do sierpnia 1940), potem Kraków, Nowy Targ, Kraków. Zmarł 14. XII 1944 będąc wtedy zastępcą dowódcy „Żelbetu” – „Kordiana”. Pseudonimy „Jeż”, „Jeżyna”, „Franek”.

Na marginesie: w czasie I wojny światowej zbiegłszy z niewoli rosyjskiej zaangażował się do pracy konsp. w POW – KN III w Kijowie i był kurierem między KN III a konsulem francuskim w Moskwie pod pseudonimem Franciszek Dobrowolski. Po wojnie to nazwisko dodano mu urzędowo do nazwiska rodzowego i stąd Pawlik- Dobrowolski.

- b) bratowa, Janina Pawlik-Dobrowolska ps. „Jeżowa”
c) bratanica Maria Pawlik-Dobrowolska, obecnie Kędrowa, ps. „Jaskółka”, od 1942 łączniczka w „Baszcie” czyli potem w „Żelbecie”
d) bratanek Stanisław Pawlik-Dobrowolski ps. „Jeżyk”, zaprzysiężony przez ojca w jesieni 1944 r. (miał wtedy 16 lat)

Nie dotyczy „Marty”

VI, VII, VIII

IX

opracowany razem z II i IV na s. 1 i 2.

Dokumentacja

- zał. 1 a i b Dedykacja książki H. Sienkiewicza „W pustyni i w puszczy” dla małej bratanicy Marii Pawlik-Dobrowolskiej (wtedy 8 lat)
- 2 a i b Końcowa część Wstępu doc. dr Poźniaka do bibliografii Echa Muzycznego i Teatralnego, z wyliczeniem współpracowników m. in. Emilii Pawlik
- 3 „Laurka imieninowa” od łączniczek „Żelbetu” dla „Marty” napisana przez „Kozaczka” – Aleksandrę Rajcę w 1944 r.
- 4 Dokument przyznania „Marcie” Srebrnego Krzyża Zasługi z Mieczami – konspiracyjnie- 11. 11. 1944
- 5 Zaświadczenie weryfikacyjne przy ujawnieniu „Marty” z 1945 r.

5/1/5

Fotografie

- a Dwa portrety z zakładu fotograficznego z czasów międzywojennych
a) wcześniejszy, b) późniejszy
- b 1, 7, 8, 9 – zdjęcia amatorskie z pobytu razem z bratem Ludwikiem u bratowstwa
Władysława i Marii w Zakopanem w lipcu 1938 lub 1939 r.
- 2 – legitymacja tramwajowa ze zdjęciem z 1966 lub 1967 r.
- 3 – obok katedry wawelskiej z bratankiem Jackiem Pawlik-Dobrowolskim i dwiema
dalszymi krewnymi
- 4 – zdjęcie legitymacyjne z roku może 1946
- 5 – amatorskie zdjęcie na Plantach krakowskich tuż po wojnie (w latach
czterdziestych); od lewej „Marta” (Emilia Pawlik), „Jeżowa” (Janina Pawlik-
Dobrowolska) i „Jaskółka” (Maria Pawlik-Dobrowolska)
- 6 – na krakowskich Bielanach przed kościołem kamedułów; od lewej:
Emilia Pawlik, Ludwik Pawlik (brat), Henryka Pawlik (siostra), Janina Pawlik-
Dobrowolska (bratowa) i mała Maria Pawlik-Dobrowolska (bratanica) (r. 1928 lub
1929?)

Kraków, 18 lipca 2002 r.

Maria Kędrowa

(-) Maria Kędrowa

1. Pawlik Emilia

1a „Marta”

2. ur. 15. 3. 1897 w Pobiedrze [Pobiedr] pow. Wadowice

3. ojciec: Franciszek Pawlik (1836 – 1907) zam. w Pobiedrze a po śmierci żony w Krakowie, wieśniak, oficjalista dworski w Paszkówce

matka: Antonina ze Studnickich (1856 - ?) zam. w Pobiedrze, wieśniaczka

4. relację składa Maria z Pawlik-Dobrowolskich Kędrowa [Kędra], pseudonim „Jaskółka”, zam. ul. _____, 31-511 Kraków, tel. _____, bratanica „Marty

II, IV, IX

Ponieważ „Marta” nie czuła potrzeby mówienia o sobie, nie wiem prawie nic o jej latach dziecińczych i młodzieńczych. Osierocona bardzo wczesnie przez matkę, a w wieku 10 lat przez ojca, była pod opieką starszej siostry Henryki Pawlik, która ją umieściła na pensji sióstr augustianek w Krakowie. Z zachowanego listu od starszej siostry Natalii Bigajskiej z czerwca 1916 wynika, że pracowała wtedy jako kasjerka na dworcu kolejowym w Krakowie. Ok. 1921-22 zaczęła pracować w Banku Dyskontowym Warszawskim – oddz. w Krakowie w Rynku Głównym i pracowała tam do roku 1945 (?), do jego likwidacji. Po 1945 r. pracowała w bankach przy ul. Pijarskiej, Szpitalnej, a w końcu w „Społem” przy pl. Matejki. W okresie międzywojennym nie należała do organizacji przysposabiających do udziału w wojnie. Mieszkała w tym okresie najpierw w samodzielnym mieszkanku przy ul. Ruskiej 2 (obecnie Plac Inwalidów), potem przy ul. Karmelickiej i w końcu zamieszkała z siostrą Henryką w jej mieszkaniu przy Placu na Groblach 16/11, gdzie mieszkała do śmierci.

Od może 1948 r. zaczęła poważnie chorować, przeszła ciężką operację, po której krótko jeszcze pracowała i w roku 1957 lub 1958 przeszła na rentę inwalidzką III grupy, żyjąc do uzyskania emerytury w bardzo troskliwie ukrywanej skrajnej nędzy, ale zawsze starannie ubrana, elegancka w zachowaniu, nieugięta, „kobieta z klasą”, jak ją nazwała nawet niechętna mi krewna mojego męża.

Cale życie odznaczała się niepospolitymi zaletami umysłu i serca, bogatym życiem uczuciowym, ale niezłomnym charakterem. Stała się kimś opiekowała, pomagała w różny sposób. Wierna w przyjaźni i miłości rodzinnej – nasz rodzinny współwychowawca. „arbiter elegantiae” a przede wszystkim arbiter sumień. Gorąca patriotka, miała też znaczny – obok naszych rodziców – wpływ na kształtowanie się naszych postaw patriotycznych: budziła w nas uczucie dumy narodowej, szacunek dla wielkich Polaków w naszej historii, przywiązanie do pamiątek

narodowych (ukochany Wawel), przypominała rocznice i święta narodowe – brała zawsze gorący udział w ich obchodach, wszczepiała w serca gorącą miłość do ojczyzny (zał. 1b, 1a).

Wiecznie głodna intelektualnie, dużo czytała i systematycznie sama się kształciła, chyba do ostatnich dni życia, w zakresie nauk humanistycznych. Z upodobaniem i często chodziła do teatru, na koncerty filharmoniczne, na wystawy sztuk pięknych... Wielką radością było dla niej uczestniczenie w pracach zespołu opracowującego bibliografię „Echa Muzycznego i Teatralnego” 1877 - 1907 pod kierunkiem doc. dr Włodzimierza Poźniaka z Muzykologii UJ w latach 1950-1960 (zał. 2b, 2a).

Przez wszystkich znających ją była poważana i kochana. Z wielką radością usłyszałam niedawno od jednej z łączniczek „Żelbetu” – „Iskry” (Wanda Zimmermann-Pawikowa) – zdanie „Myśmy (mowa o zespole łączniczek „Żelbetu”) ją uwielbiały” (zał. 3).

Umarła prawie nagle 16. 11. 1969 w szpitalu w Krakowie na zawał serca, zabrana karetką pogotowia (zanim ktoś z rodziny zdążył przyjść do szpitala), nadszarpnąwszy swe siły przez czuwanie nocami przy swojej umierającej koleżance. Niedługo przed śmiercią mówiła, że chciałaby być pochowana jako oficer AK. To był jedyny raz, kiedy słyszałam ją mówiącą o jakimś przywiązaniu do splendoru – tak wysoce ceniła sobie stopień oficera polskiego, który dostała przy ujawnieniu. Rzadko i niewiele mówiła o AK, ale czuło się, że na tej pracy, na tym okresie ześrodkowało się całe jej życie.

Przepasałam jej trumnę na ukos szarfą biało-czerwoną i położyłam na niej furazerkę – symbol partyzantki – zamiast, niestety, oficerskiej rogatywki, ze względu na bezpieczeństwo.

Leży na cmentarzu Rakowickim w Krakowie w grobie LXXV - 27 - 9 razem ze swoim bratem Ludwikiem.

V

1. Wstąpiła do konspiracji prawdopodobnie w lutym 1940, wciągnięta przez brata „Jeża”, który jako komendant obwodu Bochnia w SZP-ZWZ jeździł w tym czasie do inspektoratu SZP w Krakowie, do „Tygrysa” – Stanisława Nowaka.
2. Zaprzysiężona prawdopodobnie wtedy (luty 1940) przez „Tygrysa”.
3. Dokument z 11. 11. 1944 (zał. 4) mówi o jej funkcji „główniej łączniczki »Żelbetu« na przestrzeni lat pięciu”. Dokument ujawnienia się z wiosny 1945 r. (zał. 5) podaje zaś jako funkcję „kier. łączności wewnętrznej, kolp. pras., komendantka WSK zgrup. »Żelbet«”.

Tu dodam informację od „Nawary”. AK w Krakowie podzielona była na 4 odcinki, te z kolei na 4 pododcinki. Nas interesuje odcinek Paw, czyli późniejszy Beton, który był podzielony na: I Cement, II Żelbet, III Żwir, IV Skala. W ramach przekształceń najpierw „Żwir” i „Skala” utworzyły „Basztę” a na jesieni 1944 „Baszta” scalona została z „Żelbetem”, którym już wtedy dowodził „Kordian”.

1. d2, 2897 / USC / 2002

2/1/8

Przełożonymi „Marty” w późniejszym okresie byli „Ścigaj” czyli „Kornel” a potem „Kordian” czyli „Ryś” czyli „Zaremba” czyli „Zbigniew” (nazwisko przed wojną Dominik Ździebło, po wojnie Zbigniew Danowski).

Z łączniczek mających kontakt z „Martą” znalazłam „Korę” – Marię Wronową, „Kozaczka” – Aleksandrę Rajcę, „Iskrę” – Wandę Zimmermann-Pawikową, „Nutę” – Danutę Myczkowską-Gridil, „Polankę” – Zofię Kobylecką, „Irenę” – Akwilinę Gawlik, „Ślązaczkę” – Jadwigę Desage; z podpisu na laurce (zał. 3) wiem o „Góralce”, której nie znalazłam; „Wiktorię” – Jadwigę Mazurską; od koleżanki ze studiów Marii Trąbki-Rydłowej dowiedziałam się, że i ona była w „Żelbecie” pod pseudonimem „Maja” i „Jagienka” a także jej koleżanka „Baśka” – Teresa Glazer.

Po scaleniu „Baszty” z „Żelbetem” doszły łączniczki z „Baszty”, z którymi „Marta” musiała mieć kontakty. Ja znalazłam tylko trzy z nich: „Itr” – Zofię Karaś-Artymowską, „Mątwę” – Helenę Turek-Ślesieńską i „Nemę” – Jadwigę Turek-Szuskiewiczową („Nema” opowiadała mi o swoich kontaktach z „Martą”). Ja też byłam łączniczką „Baszty” czyli potem „Żelbetu”: „Jaskółka” – Maria Kędrowa z d. Pawlik-Dobrowolska. Tyle zdołałam sobie przypomnieć i zebrać.

4. Opiszę jedną z akcji, w której brała udział „Marta”, a której byłam świadkiem. W pewnym miejscu „Baszta” miała zdeponowaną większą ilość granatów. Niespodziewanie właściciele tego miejsca nakazali natychmiastowe ich usunięcie (lato 1943). Granaty były zapakowane w pudełkach jakby na buty. Był trudny moment – gdzie i jak je przewieźć? „Marta” zdecydowała, iż część z nich weźmie do sejfu banku, w którym pracowała w Rynku Głównym. Przyjechała po nie dorożką, do której prędko ładowaliśmy „pudełka z butami”, ile się dało, pod pułap nastawionej budy, co dziwnie i podejrzanie wyglądało w pogodny letni dzień. Za siedzącą na brzeżku odjeżdżającą „Martą” zrobił mój ojciec znak krzyża. Transport się udał.

O zupełnie innej „akcji”, w której brałam udział, chciałabym tu napisać. Może już w 1944 r. ktoś z naszych zorganizował konspiracyjny wieczorek artystyczny. Było 20-30 osób z „Żelbetu” albo głównie z „Żelbetu”, była więc też „Marta”. Oleńka-„Kozaczek”, która miała piękny i kształcony głos, śpiewała przy akompaniamencie „Nuty” – Danuty Myczkowskiej-Gridil, a Wojciech Źukrowski i Tadeusz Kwiatkowski, literaci, recytowali swoje utwory, Wojciech Źukrowski ze swego zbioru opowiadań wydanego później p.t. „Z kraju milczenia”. Oczywiście zakonspirowany wieczorek miał miejsce w mieszkaniu prywatnym (może przy ulicy Bonerowskiej?).

„Marta” odznaczona została po raz pierwszy jeszcze w czasie okupacji konspiracyjnie w jej mieszkaniu 11. 11. 1944. Było bardzo uroczyście, przy udziale kilku osób z AK – pamiętam „Kordiana” i „Jeża” (ja też byłam). Otrzymała wtedy Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami (zał. 4).

Drugi raz przy ujawnieniu na wiosnę 1945 otrzymała:

Krzyż Walecznych po raz pierwszy

Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami

Złoty Krzyż Zasługi z Mieczami

(zał. 5)

2/1/3

5. Nie była aresztowana.
6. Członkowie rodziny w konspiracji:
  - a) brat, Leonard Pawlik-Dobrowolski, w konspiracji od października 1939 r.: SZP-ZWZ-AK Bochnia (komendant obwodu do sierpnia 1940), potem Kraków, Nowy Targ, Kraków. Zmarł 14. XII 1944 będąc wtedy zastępcą dowódcy „Żelbetu” – „Kordiana”. Pseudonimy „Jeż”, „Jeżyna”, „Franek”.

Na marginesie: w czasie I wojny światowej zbiegłszy z niewoli rosyjskiej zaangażował się do pracy konsp. w POW – KN III w Kijowie i był kurierem między KN III a konsulatem francuskim w Moskwie pod pseudonimem Franciszek Dobrowolski. Po wojnie to nazwisko dodano mu urzędowo do nazwiska rodzowego i stąd Pawlik- Dobrowolski.

  - b) bratowa, Janina Pawlik-Dobrowolska ps. „Jeżowa”
  - c) bratanica Maria Pawlik-Dobrowolska, obecnie Kędrowa, ps. „Jaskółka”, od 1942 łączniczka w „Baszcie” czyli potem w „Żelbecie”
  - d) bratanek Stanisław Pawlik-Dobrowolski ps. „Jeżyk”, zaprzysiężony przez ojca w jesieni 1944 r. (miał wtedy 16 lat)

Nie dotyczy „Marty”

opracowany razem z II i IV na s. 1 i 2.

Dokumentacja

- zał. 1 a i b Dedykacja książki H. Sienkiewicza „W pustyni i w puszczy” dla młodej bratanicy Marii Pawlik-Dobrowolskiej (wtedy 8 lat)
- 2 a i b Końcowa część Wstępu doc. dr Poźniaka do bibliografii Echa Muzycznego i Teatralnego, z wyliczeniem współpracowników m. in. Emilii Pawlik
- 3 „Laurka imieninowa” od łączniczek „Żelbetu” dla „Marty” napisana przez „Kozaczka” – Aleksandrę Rajcę w 1944 r.
- 4 Dokument przyznania „Marcie” Srebrnego Krzyża Zasługi z Mieczami – konspiracyjnie- 11. 11. 1944
- 5 Zaświadczenie weryfikacyjne przy ujawnieniu „Marty” z 1945 r.

5/1/10

Fotografie

- a Dwa portrety z zakładu fotograficznego z czasów międzywojennych
a) wcześniejszy, b) późniejszy
- b 1, 7, 8, 9 – zdjęcia amatorskie z pobytu razem z bratem Ludwikiem u bratostwa Władysława i Marii w Zakopanem w lipcu 1938 lub 1939 r.
- 2 – legitymacja tramwajowa ze zdjęciem z 1966 lub 1967 r.
- 3 – obok katedry wawelskiej z bratankiem Jackiem Pawlik-Dobrowolskim i dwiema dalszymi krewnymi
- 4 – zdjęcie legitymacyjne z roku może 1946
- 5 – amatorskie zdjęcie na Plantach krakowskich tuż po wojnie (w latach czterdziestych); od lewej „Marta” (Emilia Pawlik), „Jeżowa” (Janina Pawlik-Dobrowolska) i „Jaskółka” (Maria Pawlik-Dobrowolska)
- 6 – na krakowskich Bielanych przed kościołem kamedulów; od lewej: Emilia Pawlik, Ludwik Pawlik (brat), Henryka Pawlik (siostra), Janina Pawlik-Dobrowolska (bratowa) i mała Maria Pawlik-Dobrowolska (bratanica) (r. 1928 lub 1929?)

Kraków, 18 lipca 2002 r.

Maria Kędrowa
(-) Maria Kędrowa

kdz. 2837 / WSK / 2002

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dot- osoby relator:

- Zaświadczenie weryfikacyjne Nr 000044 ... ze starszeństwa
1. I. 1945. Msp/dp. Kserokopia, k. 1, s. 1.
- Odznaczenie Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami a dnia
1. 10. 44. Msp. Kserokopia k. 1, s. 2.

Paulle Emilia, Marta

zał. 5
1/2/1

KOMISJA WERYFIKACYJNA DLA SPRAW A. K.
OKRĘG KRAKÓW

ZAŚWIADCZENIE WERYFIKACYJNE Nr 000044

Komisja stwierdza, że ob. *Marta - Paulle Emilia - córka Franciszka*
(pseudonim, imię i nazwisko)

ur. 15. III. 1897 - Pobiedz pow. Wadowice - kier. łącz. wewnętrznej - kolp. pras.
(data, miejsce urodzenia, funkcja) *komendantka W.P.K. Zgrup. Leluch*

po wykazaniu niezbitych dowodów prawdy — na podstawie osobistych zeznań — został
zweryfikowany do stopnia *Majora* ex. woj. ze starszeństwem *1.I.1945*

oraz odznaczony *Krzyżem Walecznych po raz pierwszy*
Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami
Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami

Sekretarz Komisji Weryfik.
Nawara
kpt. Hancza
kpt. Nawara

Przewodniczący Komisji Likwidacyjnej
plik. Turnia-Byszczański
DIA SPRAW A. K.
Turnia-Byszczański

Przewodniczący Komisji Weryfik.
Kordian
mjr. Czochanski
mjr. Kordian

1.02.2837 | WSK | 2002

Początek Emblematu - Masty

Z e l b e t - m.p. 11.11.44

Paręty i obywat. Komitet zał. H
Łączniczka Główna Zelbetu
M a r t a

1/2/2

Rozkazem 1/IV z dnia 26.10.44, została Pani odznaczona

" S r e b r n y m K r z y ż e m Z a s ł u g i z M i e c z a m i "
z dniem 1.10.44

za niezmierną i pełną odwagę i poświęcenie pracy na funkcji głównej Łączniczki Zelbetu na przestrzeni lat pięciu.

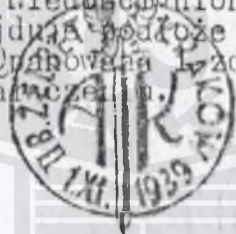
Wyciąg z opinii do Krzyża z dnia 27.9.44

"Ideowa, niezmiernie gorąca i poświęcenia i wyrzeczenia - bez liczenia się z czasem i zdrowiem. Niedoceniony wzór Polki Podziemnej. W pracy bezkonkurencyjna, co znajduje podłoże w najczystszej i zrozumieniu samej idei pracy i służenia. Opakowana i zdecydowana".

Dekret odnadczeniowy w załączeniu.

L. Jędrzej

Zca. dcy. Zelbetu.

1-1 Kordian
Dca. Zelbetu

1 dz. 285F | WK | 2002

DUPLIKAT

KOMISJA WERYFIKACYJNA DLA SPRAW A. K.
OKRĘG KRAKÓW

ZAŚWIADCZENIE WERYFIKACYJNE Nr 000044

Komisja stwierdza, że ob. Marta - Pawlika Emilia - córka Franciszki
(pseudonim, imię i nazwisko)

ur. 15. II. 1897 - Pobiedz pow. Wadowice - kier. prac. wewnętrznej - korp. pras.
(data, miejsce urodzenia, funkcja) komendantka W.P.K. Zgrup. Zelbet

po wykazaniu niezbitych dowodów prawdy — na podstawie osobistych zeznań — został

zweryfikowany do stopnia Porucznik w. woj. ze starszeństwem 1.I.1945

oraz odznaczony Krzyżem Walecznych po raz pierwszy

Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami

Lotysem Krzyżem Zasługi z Mieczami

Sekretarz Komisji Weryfik.
kpt. Hancza
kpt. Nawara

Przewodniczący Komisji Likwidacyjnej
plk. Turnia-Byszczański

Przewodniczący Komisji Weryfik.
mjr. Czuchrański
mjr. Kordian

Wernia-Dyskański

Zelbet - m.p. 11.11.44

Łączniczka Główna Zelbetu
Marta

Rozkazen 1/IV z dnia 26.10.44, została Pani odznaczona

"Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami" z dnies 1.10.44

za niezmierną i pełną odwagę i poświęcenia prace na funkcji głównej łączniczki Zelbetu na przestrzeni lat pięciu.

Wyciąg z opinii do Krzyża z dnia 27.9.44

"Idcowa, nieznaną granic poświęcenia i wyrzeczeń - bez liczenia się z czasem i zdrowiem. Biedobędny wzór Polki Podziemnej. W pracy bezkonkurencyjna, co znajduje podłoże w najczystszyim zrozumieniu samej idei pracy i służenia. Czynności i decyzjowa".

Dekret odznaczeniowy w załączniku

Zelbet
Zca. dcy. Zelbetu.

1-/ Kordian
Zca. Zelbetu

l.dz 2837 | WSK | 2002

II. Materiały uzupełniające relację:

- Wzmianka w tekście wyjątku z T. 2977/4SK. Czapkienia genowefy dot. Emilii Paulik. Msp. kserokopia, k. 1, s. 1
- Dedykacja pna E. Paulak książki „4 Pustyni i Puszczy” wntawiają 2 dn. 2/II. 1930r Rhp. ksero/oryg. i str. tytuł książki H. Sielkiewicza. k. 2, s. 2-3.
- Ostatnia strona, ustępe doc. dr Wł. Późniak (...), gdzie wymieniona jest Emilia Paulik oraz strona tyt. książki kserokopia, k. 2, s. 4-5
- Rhp. Oryg. inform. i nekrolog E. Paulik puekarany pna Tosi. Miłosi. Hist. (...) 4-va. k. 1, s. 6.
- Dwa nekrologi Emilii Paulik. Msp. kserokopia, k. 2, s. 7-8.

Do pracy tej włącza również swoją żonę ukrywającą się w różnych miejscach i mieszkaniach a użyczanych przez rodziny członków AK - świadomych konsekwencji w razie ujęcia "Juni" przez " Gestapo ".

Juna rozpoczęła kontynuować swoją pracę konspiracyjną w Krakowie dalej - zajmowała się początkowo kolportażem prasy nielegalnej jak " Dziennik Polski " Biuletynu Informacyjnego i innych - pomoc w wywiadzie i Kontrwywiadzie - W Stronnictwie Demokratycznym pod kryptonimem " Prostokąt " Trapez " - oraz w Odcinku II gim " Beton " AK.

Pracując pod kierunkiem Oficera Wywiadu i Kontrwywiadu " Sprezyny " pomagała mu w prowadzeniu w rozpracowywaniu i ewidencji konfidentów - kolaborantów - różnych donosicieli współpracujących z Policją i władzami niemieckimi. Zajmowała się zakupem broni dla oddziałów partyzanckich dla Oddziałów partyzanckich w szczególności w obwodzie Kalwaria którą dowodził kpt. Wojaś " Ps. DAB ".

Bardzo dużo pisała na maszynie wszelkiego rodzaju meldunki raporty - sprawozdania - plany pod dyktando " Sprezyny " w szczególności dotyczące działalności rozpracowanych przez Sprezynę ludzi - gestapowców - konfidentów - kolaborantów donosicieli współpracujących z władzami niemieckimi.

Materiał ten posiadał dowody niezbitnej prawdy i przesyłany był do władz nadrzędnych w konspiracji AK - a zwłaszcza, dla Sądów Wojskowych lub Cywilnych w konspiracji, na podstawie których Sądy te wydawały wyroki przeważnie najwyższe.

Współpracowała ściśle z główną łączniczką kpt. Emilią Pawlikówną występującą pod pseudonimem " MARTA " w Zgrupowaniu " ŻELBET " AK Kraków - do końca wojny. Odznaczona KrzyżemWirtuti Militari - oraz Krzyżem Walecznym i otrzymała po wojnie stopień kapitana.-

Genowefa Byrska - Czapkiewicz "ps. Juna " po opuszczeniu więzienia w Tarnowie - i wyjeździe ze swoich stron rodzinnych Wadowice pozostawiając tam swoją córkę u swoich rodziców była poszukiwana wraz ze swoim mężem przez Policję / GESTAPO /.

11/2

Prace z k. Czeskiej - Karta

zat. 1.6

Marysi i Anny jej siostry,
ofiarujcie to kwiatki, i życzenia, by była
dobrą i rozstrofną taką jak matka Nela,
a i podobnie jak i siostry, tak
dobra i życzliwa, szlachetna i miła jak
młoda Polka Hela Jarkonochi

z dnia 1.6

z Krakowa, dn. 2/6. 1930 r.

Dedykacja księżki H. Brucknera
"W pustyni i w puszczy" wyd. Lwów 1932
dla bratanki Hani Paalke-Dobrowolskiej

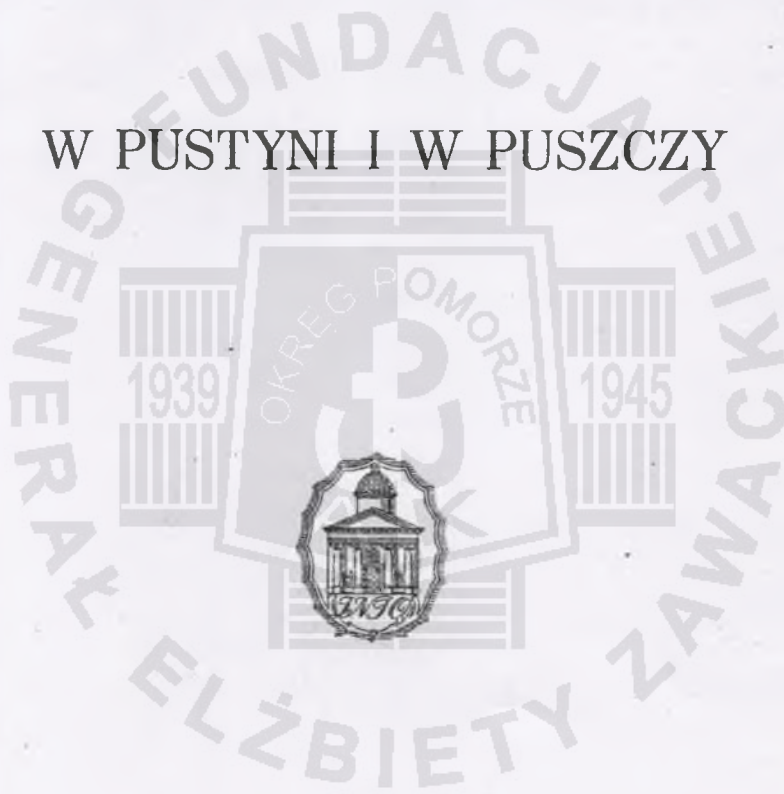
1.d2. 2837 | WSK | 2002

zat 1a

II/3

HENRYK SIENKIEWICZ

W PUSTYNI I W PUSZCZY

LWÓW

WYDAWNICTWO ZAKŁADU NARODOWEGO IMIENIA OSSOLIŃSKICH
1932

1. d. 2837 / WSK / 2002

11/4
aut. 2 8

W obrębie poszczególnych działów i poddziałów zastosowano w zasadzie układ chronologiczny materiału; jedynie w dziale biograficznym (II) ułożono pozycje według alfabetu osób omawianych, z tym że na początku umieszczono pozycje dotyczące grup i zespołów osób - a w dziale dotyczącym życia kulturalnego (V) zastosowano układ alfabetyczny według nazw miejscowości lub krajów. Pseudonimy i kryptonimy tak autorów, jak osób omawianych w miarę możliwości rozwiązano. Opisy poszczególnych pozycji bibliografii zawierają numer kolejny, nazwisko autora (lub jego kryptonim lub pseudonim), tytuł artykułu lub notatki wraz z ewentualnymi uwagami, rocznik czasopisma, (po dwukropku) numer kolejny zeszytu (według numeracji ciągłej do r.1902, a od r. 1903 - w obrębie rocznika) oraz (po przecinku) numery stron (wg paginacji ciągłej w obrębie rocznika).

Ze względu na ogromne rozmiary zebranego materiału bibliografia zawartości "Echa" składać się będzie z trzech oddzielnych części: cz.I (niniejsza) obejmuje materiały tekstowe i nutowe dotyczące muzyki oraz ogólną kronikę życia artystycznego, cz.II - zawierać będzie materiały dotyczące innych dziedzin kultury i sztuki (teatr, literatura, plastyka i in.), cz.III - stanowić będzie szczegółowy indeks osób i utworów wymienionych w czasopiśmie wraz z wykazem ikonografii zamieszczonej na łamach "Echa".

Niniejsza bibliografia ma za przedmiot tak obfity materiał ("Echo" było najobszerniejszym z polskich czasopism muzycznych: 30 roczników z 1270 zeszytami), że opracowanie go przez jedną osobę w praktyce byłoby niemożliwe. Stąd wynikała konieczność zorganizowania grupy osób, która mogłaby wykonać to zadanie w czasie stosunkowo krótszym. Rozwiązanie takie spowodowało jednak pewną nierównomierność opracowania, zwłaszcza materiałów kronikarskich, tym bardziej że w samym czasopiśmie usystematyzowanie materiałów tego typu było niejednolite i niezdecydowane, niekiedy nawet wręcz myjne. (Przejawiło się to np. w zakresie opery, którą nieraz zaliczano do działu teatru wraz z dramatem, a kiedy indziej do działu muzyki.) W opracowaniu materiału poszczególnych odcinków w pierwszym jej etapie wzięli udział następujący współpracownicy:

mgr Janina Bukowczanowa - roczniki 1880,1881,1898,1905-1907
mgr Maria Kędrowa - roczniki 1885-1887,1892,1900,1901, oraz pomoc w redagowaniu.
Maria Korkozowiczowa - roczniki 1879,1888,1890,1895,1896.
mgr Janina Kurcewiczowa - roczniki 1883/4,1889,1891,1893,1894.
Irena Okólska - roczniki 1897,1899.
Emilia Pawlik - pomoc w redagowaniu.
mgr Zofia Romankówna - roczniki 1882,1903,1904.

Wszystkim tym osobom składam na tym miejscu serdeczne podziękowania za wykonanie tej niewdzięcznej i niezmiernie czasochłonnej pracy.

Specjalne podziękowania składam kierownikowi działu muzycznego Biblioteki Jagiellońskiej p.kustoszowi Mgr Władysławowi Hordyńskiemu, który współpracował ze mną bezinteresownie w pierwszej fazie pracy redakcyjnej, udzielał mi cennych rad w zakresie swojej specjalności i ułatwił dostęp do źródeł.

Dziękuję też kierownikowi działu muzycznego Biblioteki Uniwersyteckiej w Poznaniu, p.kustoszowi Kornelowi Michałowskiemu, za przejrzenie i skontrolowanie maszynopisu całej pracy oraz za sporządzenie indeksu autorów.

W.P.

*Wskazanie stron wstępu doc. dr. Leopolda Wierza Pożuka
do Bibliografii "Echa Muzycznego" wyd. przez P.K.M.*

1. dz. 2837 / WSK / 2002

11/5

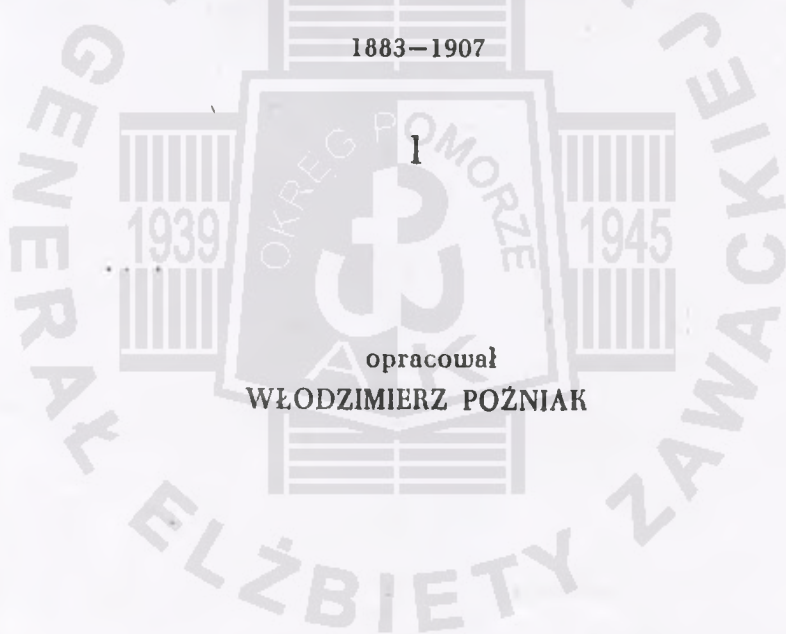
201. 2a

ECHO MUZYCZNE

1877-1882

ECHO MUZYCZNE
TEATRALNE I ARTYSTYCZNE

1883-1907

opracował
WŁODZIMIERZ POŹNIAK

POLSKIE WYDAWNICTWO MUZYCZNE

1.d2 2887/WSE | 2002

1969
+

Pawlik Emilia ps. „Marfa”

ur: 15. III. 1897 w Włodowicach

zm: 16. XI. 1969 w Krakowie

Towarzystwo Miłośników Historii
KOMISJA HISTORII KOBIET
W WALCE O NIEPODLEGŁOŚĆ
Rynek Starego Miasta 29/31
00-272 WARSZAWA
tel. 831-63-14

11/6

Przewidywanym kł. VII 2007

St. Hłostka Czapkiewicz.

Od 1939 r. do 1944 - holijne funkcje: Izmirka el-ty
Obwodu Proektia; Izmirka II odcinka „Zelbetu”
w Krakowie.

Odmiarowa: SK & M - woli. 1/IV i 16. X. 44

~~VM~~, KW, Kpt.

Nekrolog: „Tygodnik Powroclun” nr 47 (1087) z 23. XI. 1969

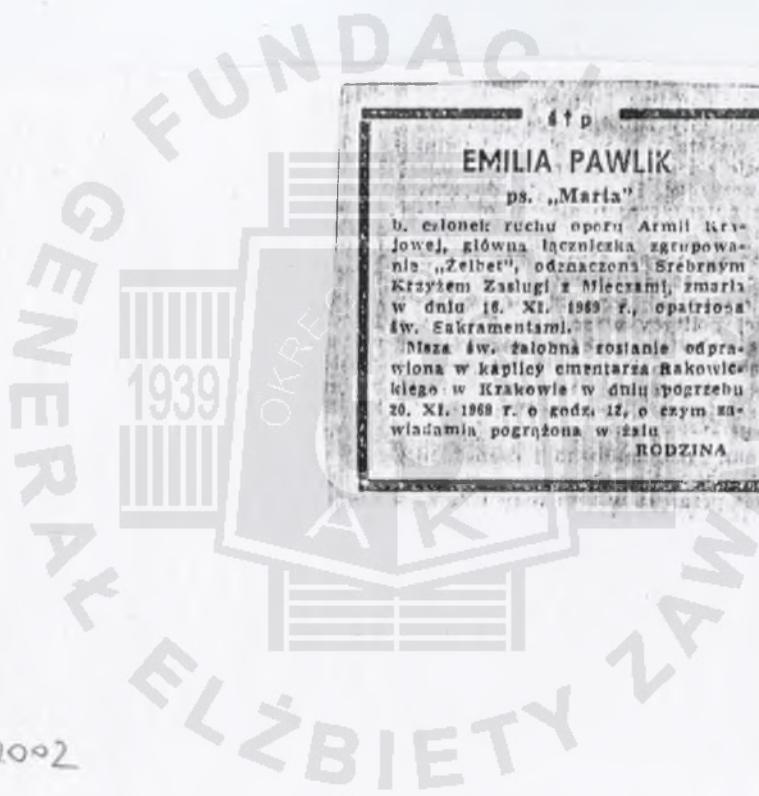
Emilia Pawlik
ps. „Marfa”

6. cionek w celu oforu 44 wii Do-
jowej, gionna Izmirka zaprowa-
lia „Zelbet”, odmiarowa Izmirka
Izmirka Izmirka i Izmirka, marfa
w dniu 16. XI. 1969r. opiarowa
zw. Sakramentami.

Mre zw. Latobna zostanie odpra-
wiona w Kaplicy Cmentara Rakowic-
kiego w Krakowie w dniu pogrzebu
16. XI. 1969r. o godz. 11, o ctych za-
wiadaniu pogrzebowe w celu
Roklina

Pawlik Emilia, Maria

11/7

41 p

EMILIA PAWLIK
ps. „Maria”

b. członek ruchu oporu Armii Krajowej, główna łączniczka zgrupowania „Żelbet”, odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, zmarła w dniu 18. XI. 1969 r., opatrzona św. Sakramentami.

Misa św. żałobna - rozstrzelanie odprawiona w kaplicy cmentarza Rakowickiego w Krakowie w dniu pogrzebu 20. XI. 1969 r. o godz. 12, o czym świadkami pogrzebu w zslu

RODZINA

1. dz. 2837 | WSK-2002

11/08

Ś. P.

EMILIA

PAWLIK

EMER. URZĘDNICZKA BANKU

B. ŻOŁNIERZ AK ZGRUPOWANIA „ŻELBET” PSEUD. „MARTA”

przeżywszy lat 72, po krótkiej a ciężkiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami,
zasnęła w Panu dnia 16 listopada 1969 roku.

NABOŻEŃSTWO ŻAŁOBNE przy zwłokach odprawione zostanie we czwartek dnia 20 bm.
o godzinie 12 w kościele na cmentarzu Rakowickim, po czym nastąpi wyprowadzenie zwłok
na miejsce wiecznego spoczynku, o czym zawiadamiają w głębokim smutku pogrążeni:

BRATOWA, BRATANICA Z MEŻEM I DZIEĆMI.
BRATANKOWIE Z ŻONAMI I DZIEĆMI I RODZINA.

iv. Korespondencja

- list siedmiu osób podpisanych pseudonimami do "Marty", Kraków, 30.6.44. Rkp. Kserokopia K.1, s.1 (ora 4 kserokopie zapasowe do ex. włócznie do trzech osób podpisanych.)

Nasza Droga Marto!

Całe mnóstwo uczuć wymywa się z naszych serc
w chwili, gdy mamy Pani w święto Jej patronki
złożyć nasze życzenia. Bada one proste, ale jawie
rozjaśnia całą istotę naszych pragnień i dążeń.

Oby Bóg dał nam jak najprędzej popatrzeć jasnym
i spokojnym wzrokiem w śmiertelność, jutrośnią Wolność
i by ten wzrok zanurzył w sobie całą pełnię serce,
serca pływającego ze swobodnością spełnionego bez
reszty obowiązków.

My ze swej strony pragniemy zawsze postępować
według tych wytycznych i tych ideałów jakie Pani
wzrębnie zawsze w nasze serca i chęć tym
okazem najlepiej jak głęboko Panię ścimy
i szanujemy, z całego serca Kochamy.

Krokiw, dnia 30.6.44

Koracek
 Polanka Kuta Isara
 Trewo Jitellka
 Słupaczkowa

1. d2. 2837 / usk / 2022

KOMISJA WERYFIKACYJNA DLA SPRAW A. K.
OKRĘG KRAKÓW

ZAŚWIADCZENIE WERYFIKACYJNE Nr 000044

Komisja stwierdza, że ob. Marta - Paulika Emilia - córka Przewoźnik
(pseudonim, imię i nazwisko)

ur. 15. II. 1897 - Pobiędr pow. Wadowice - kier. prac. wewnętrznej - korp. pras.
(data, miejsce urodzenia, funkcja) komendantka W.P.K. Zgrup. "Bellet"

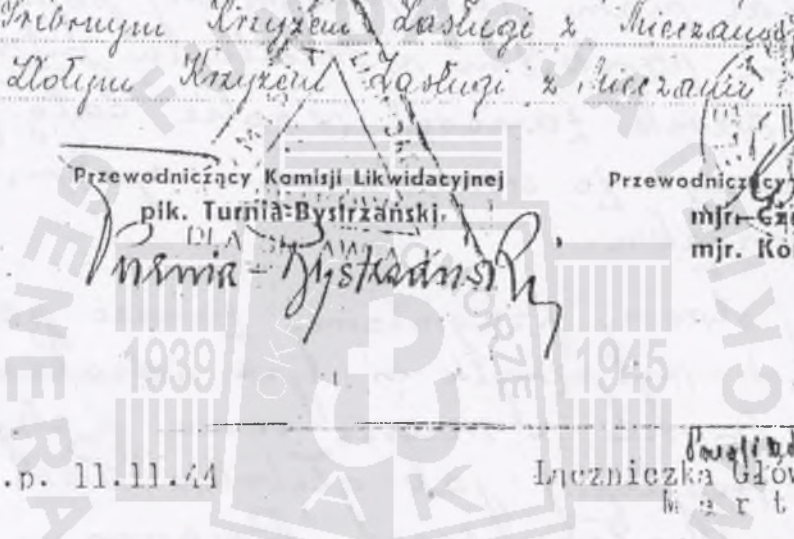
po wykazaniu niezbitych dowodów prawdy — na podstawie osobistych zeznań — został
zweryfikowany do stopnia Majora w. w. w. ze starszeństwem 1. I. 1945.

oraz odznaczony Krzyżem Walki walczyli za naszą przetrwanie
Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami
Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami

Sekretarz Komisji Weryfik.
kpt. Hancza
kpt. Nawara

Przewodniczący Komisji Likwidacyjnej
pik. Turcja-Byszczański

Przewodniczący Komisji Weryfik.
mjr. Gzdebarski
mjr. Kordian

Zelbet - m.p. 11.11.44

Łączniczka Główna Zelbetu zał. 4
Marta

Rozkazem 1/IV z dnia 20.10.44, została Pani odznaczona

"Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami"
z dniami 1.10.44

za niezamordowana i pełną odwagi i poświęcenia prace na funkcji głównej
Łączniczki Zelbetu na przestrzeni lat pięciu.

Wyciąg z opinii do Krzyża z dnia 27.9.44

"Idcowa, nieznaną granic poświęcenia i wyrzeczeń - bez liczenia
się z czasem i zdrowiem. Niedościgniony wzór Polki Podziemnej. W pracy
bezkonkurencyjna, co znajduje odbicie w najczystszy rozumieniu samej
idei pracy i służenia. Wybitnie i zdecydowana".

Dekret odznaczeniowy w załączeniu

L. Jędrzej
Zca. decy. Zelbetu.

1-1 Kordian
Zca. Zelbetu

nr 221

- 1. N ..... Pawlik
- 2. I., ps. .... Emilia ..... ps. Marta
- 3. ur. .... 15 III 1897
- 4. st. ....
- 5. Org. .... IFK Kwakow

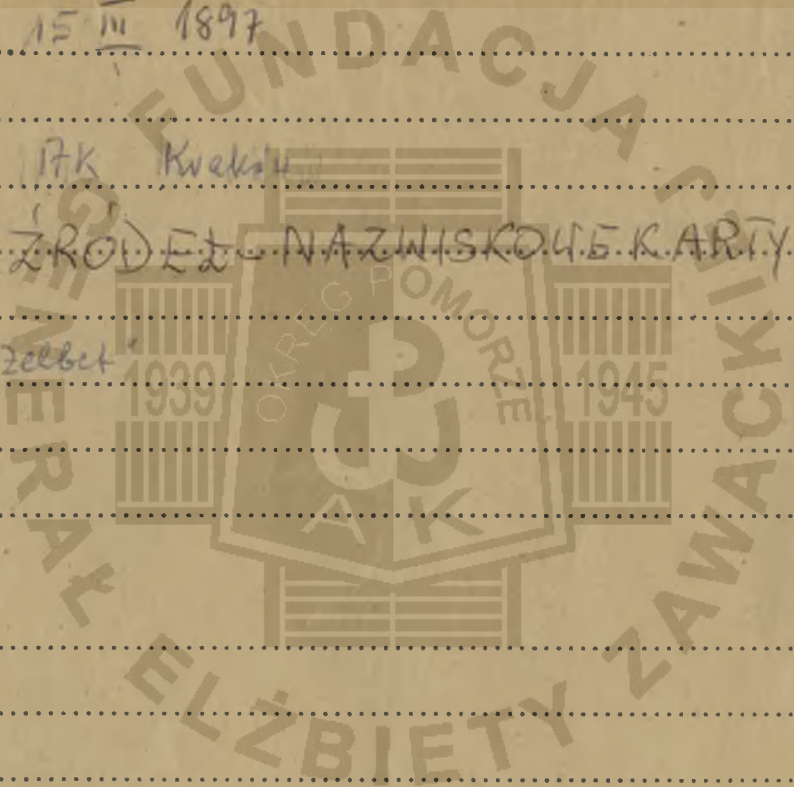
V. WYPISY ze ŹRÓDEŁ NAZWISKOWE KARTY INFORMAC. 7

- 6. przydz ..... Zebet

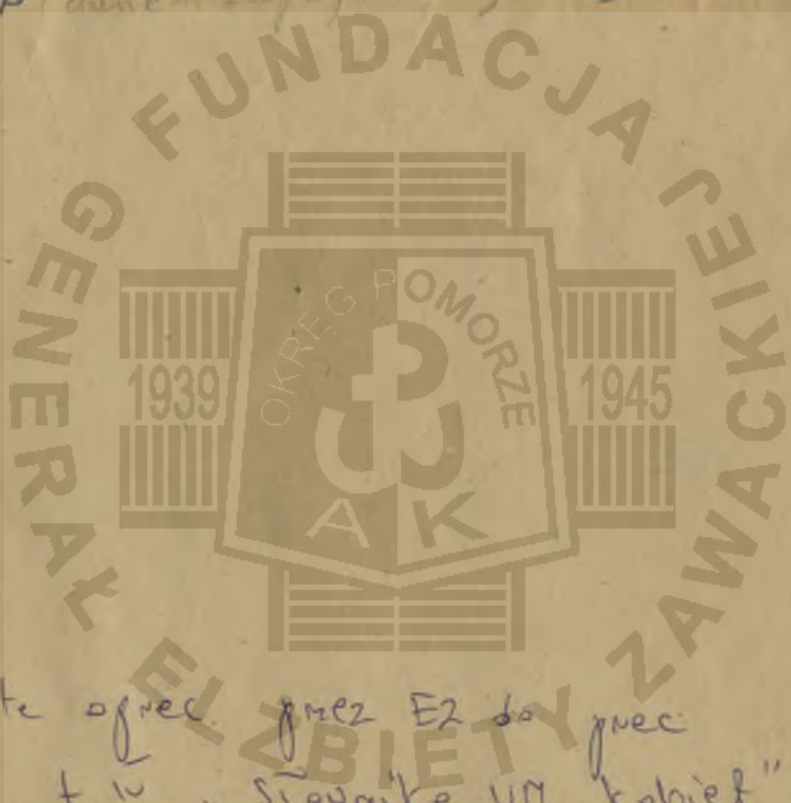
- 7. funkcje .....

- 8. nr .....

- 9. źr. .... KH

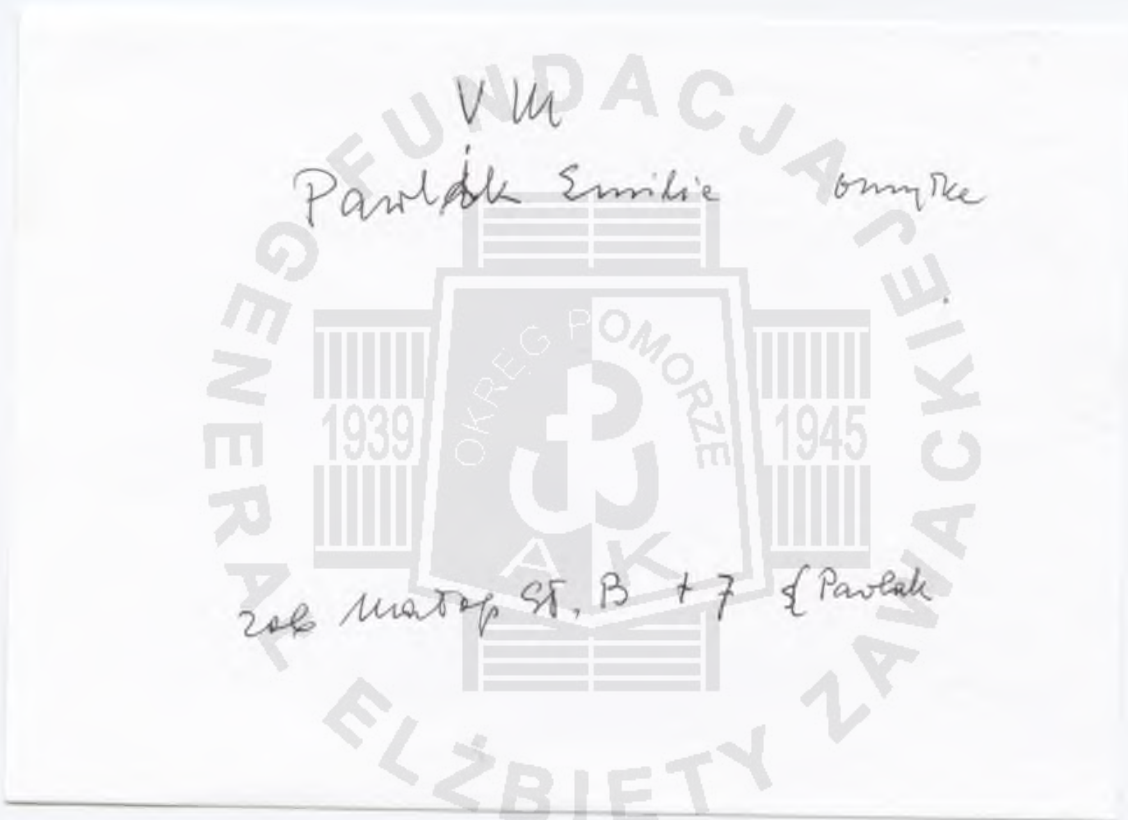
1
 2A KHK - k.o. - P (dane ni wyzyskane) over T. II - P-8° (nie wyzyskane)
 3-
 4
 5
 6
 7

Kopiecie ogrec przez E2 do prec
 med t. II "Siownike UM kobiet"

1971

VM
Pawlak Emilie bonyka

zob. mapy ST. B + 7 {Pawlak

VM

PK
Kvaka

Pawlik Zuzanna

dane me M Ryglare → Madame Pawlik VM
of. Zebeta ps Kawa (współkorki Dębski)

bratowa z Pawlik Marie Redne

31 511 - Kwaka ni Redne da 6/2
znajęta ter Wmistrz Maria
Rajcowa Młodsza

list K Wajtcovis do 22 2 dnia 11 03 02

Krzyż VIRTUTI MILITARI

*→ nie otrzymała
krzyża, wirtualnie
stworzonej Maria Kędra*

AK
Kraków

Pawlik Emilia ps. "Marta"

- komendantka łączniczek Zgrupowania
"Żelbet"

Zródło: Maria Kędra
ul.
Kraków, tel.

Ł.

K R A K Ó W

"Marta" PAWLIK Emilia, kpt.ż.

Kraków "Żel-Bet"

Źr. Archiwum ZBOWiD

H. Mertin - VIII. 2003r.

Pawlik Emilia
ps. „Marta”
„Żelbet”
- pod adresem: Kraków
ul. ⁹³⁹ ^{mieszka}
p. Pawlik, - która była
jej łączniczką. Nic jednak
nie umie o niej powie-
dzieć. Pragnęła skontaktować
się z p. Nawarą,
który był jej dowódcą.
rwc

E. Pawlik, byłe dowódcy-
nią / komendantką
Terminów w „Żelbicie”

K. Hojt.

W-wa, 21.05.01.

p. Pawlik - odmówiła
pisania o sobie.

[Signature]

V M

Pawlik Emilia

"Marta"

Kpt z

Prakos

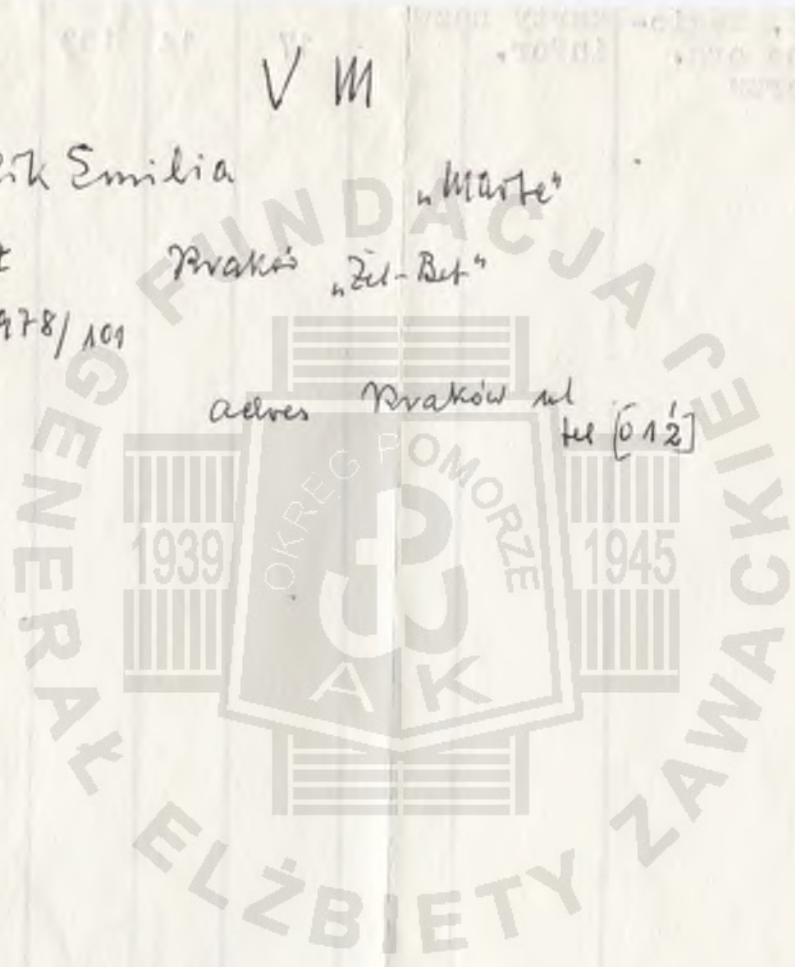
"Zel-Bet"

H W 1978/109

adres Kraków ul

ul [012]

A. Henci braki

PAWLIKOWNA Emilia
ps. "Marta"

Pauline

vi. Fotografie

1. Kserokopie fotografii [b.o.l.] ^{wyci} str. 12.

Kpt. Emilia Pawlikówna
" Łączniczka "

Kpt. czasu wojny Emilia Pawlikówna, pseudo: " Marta " urodzona 15 marca 1897 w Wadowicach. -

Już w r. 1939. " Marta " została zaprzysiężona w szeregach Z.W.Z. przez swego brata, pseudo: " Teżyna, " ówczesnego A-CE Obwodu Bochnia - i jako Łączniczka między nim, a członkiem K-ndy Okręgu, mającym między innymi pseudo " Olgierd " nazwiskiem Bolesławem Skupskim. -

Teerka 2977/wsk - Genowefa Czupkiewicz

Wielki Książę Jan. 1840

2

1

DA
RO
AK
ELŻBIETY

2

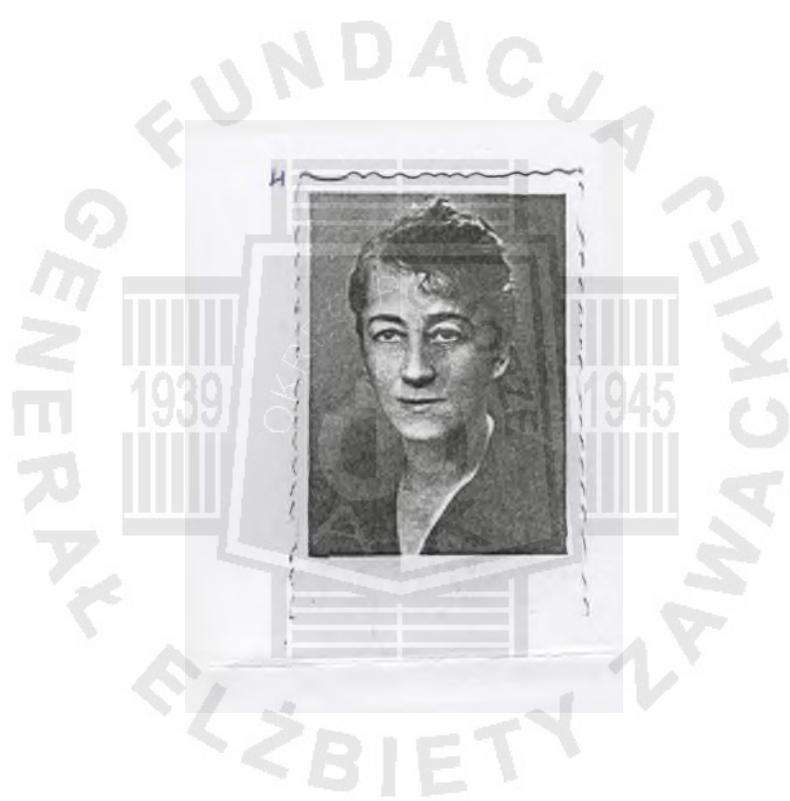

PAWLIK Emilia

